

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ เป็นเสมือนหลักฐานของความสำเร็จที่เป็นผลมาจากความพากเพียรพยายามตลอดระยะเวลาหลายปีที่ดิฉันศึกษาระดับปริญญาโท สาขาสื่อสารมวลชน (MA) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อย่างไรก็ตาม เส้นทางความสำเร็จนี้ เมื่อมองย้อนกลับไป กว่าที่จะมาถึงวันนี้ได้ ดิฉันต้องขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก

ขอขอบพระคุณ คุณแม่ภัทรภร ฐิติยาภรณ์ที่อบรมเลี้ยงดูและย้ำเตือนให้ดิฉันเห็นความสำคัญของการศึกษามาโดยตลอด ทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจผลักดันให้ดิฉันเลือกศึกษาต่อในสาขาสื่อสารมวลชนด้วย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อนุชา ทิรคานนท์ ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ดิฉัน พร้อมทั้งแนะนำในสิ่งที่ดิฉันอาจขาดตกบกพร่องไปเสมอ และขอขอบพระคุณ อาจารย์กรรมการวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ได้สละเวลามาพิจารณาและให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ได้แก่ อาจารย์ ดร.พจนา ฐปแก้ว อาจารย์ ดร.อัฉรา ปัทมทรานวงศ์ รวมถึงรองศาสตราจารย์ดวงพร คำบุญวัฒน์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหิดล กรรมการภายนอกซึ่งกรุณาตอบข้อซักถามของ “นักศึกษาเจ้าปัญหา” อย่างดีด้วยด้วยความยินดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณ คุณลุงชวน ชูจันทร์ คุณลุงสุรัช รุณบุญรอด คุณป้าไฉน ขาวเจริญ และชาวชุมชนคลองลาดมะยมทุกคน ที่ต้อนรับดิฉันอย่างอบอุ่นและเป็นมิตร ให้ข้อมูลในการศึกษา พร้อมทั้งแนวคิดหลายประการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงนอกรั้วมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี ตลอดจนนักท่องเที่ยวทุกท่านที่มีรายนามในวิทยานิพนธ์นี้ ซึ่งได้สละเวลาตอบข้อคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่องค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คุณระพีพัฒน์ เกษโกศล เจ้าหน้าที่กองการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร พี่จ้อย - ตะหวาด แวงชัยภูมิ และพี่ป๊อก - ครรชิต จุประพัทธ์ศรี เจ้าหน้าที่บางกอกฟอรั่มในเวลานั้น ซึ่งได้ให้ข้อมูลที่เปิดโลกทัศน์ของดิฉันในหลากหลายแง่มุม ทั้งมุมมองของชุมชน นักพัฒนา นักอนุรักษ์ การท่องเที่ยว ฯลฯ ที่อยู่บนพื้นฐานโลกแห่งความเป็นจริง โดยเฉพาะพี่จ้อย ซึ่งปัจจุบันเป็น NGO อิสระแล้ว ดิฉันขอเรียกพี่จ้อยว่า เป็นผู้หนึ่งที่มี “อิทธิพล” ต่อความคิดใครหลายคน ทั้งนี้ ไม่ใช่อิทธิพลมาจาก “พลังอำนาจ” แต่เป็น “พลังอุดมการณ์” ที่แข็งแกร่งของพี่จ้อยที่มุ่งมั่นทำในสิ่งที่เขาเชื่อ เพื่อประโยชน์สุขจากจุดเล็ก ๆ

ไปสู่สังคมส่วนรวม พี่จ๋ายจะพูดคุยกับดิฉันเหมือนเป็นน้องคนหนึ่ง และคำพูดของพี่จ๋ายก็มักให้แง่คิดอะไรดี ๆ เสมอ ความรู้จากทุกท่านที่กล่าวมา ถือเป็นขุมทรัพย์ความรู้อันมีค่าที่กลั่นมาจากประสบการณ์โดยแท้ ซึ่งดิฉันขอแสดงความนับถือท่านเหล่านั้นด้วยใจจริง

นอกจากนี้ ต้องขอขอบพระคุณอาจารย์ประจำคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนทุกท่านที่ถ่ายทอดวิชาความรู้และประสบการณ์ที่มีค่าแก่พวกเรา แน่หนอนว่าหลายอย่างไม่สามารถหาได้ในตำราเรียน... ขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ MA รุ่น 25 โดยเฉพาะพี่ป่าน พี่ไธ พี่ตึก พี่หญิงและอ้อม ที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขในช่วงชีวิตของการเป็นนักศึกษาปริญญาโท ช่วยเหลือและเป็นที่กำลังใจให้กันมาโดยตลอด รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาให้กัน หรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นเพื่อนปรับทุกข์ให้แก่กันในหลาย ๆ เรื่อง ทั้งเรื่องการเรียนรู้ การงานและชีวิต

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ตัดสินใจหยิบวิทยานิพนธ์เล่มนี้ขึ้นมาอ่าน หวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ให้ความรู้และข้อคิดต่าง ๆ แก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไปที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารชุมชนท่องเที่ยวยั่งยืนได้ไม่มากก็น้อยตามสมควร คุณความดีใด ๆ อันจะเกิดจากการเผยแพร่วิทยานิพนธ์เล่มนี้ ดิฉันขออุทิศให้แก่ทุกท่านที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น เพราะหากไม่มีท่านเหล่านั้น...ก็คงไม่มีดิฉันที่ได้สำเร็จการศึกษาในวันนี้

พลอยชมพู จูติยาภรณ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2553